

FAŞİZM'e HAYIR!

YURTTAŞLAR,

Demokratik hak ve hürriyetlerimiz yok edilmek tehdit ve tehlikesiyle karşı karşıyadır. Sömürücü sınıflar ülkeyi yönetmekte acz içine düşmüşlerdir. İşçilerin gelişen mücadelesi emekçi halkımızın haklarına sahip çıkışı karşısında sömürücü sınıflar ve onların iktidarı çıkmaza girmiştir. Bunlar, egemenliklerini sürdürmek için baskı ve zulümden başka bir çare göremiyorlar. Bunun için demokrasiyi boğazlamak anayasal hak ve hürriyetlerimizi yok etmek istiyorlar. Yaratılan buhranla oynanmak istenen oyunun bu olduğu apaçık ortadadır.

Türkiye'nin içinde bulunduğu buhran, sömürücü sınıfların benimsedikleri kapitalist gelişme yolunun olağan, zorunlu ve kaçınılmaz sonucudur. Buhranı ancak işçi ve emekçilerin iktidarı çözer ve ergeç çözecektir. Bu iktidar kuruluncaya kadar geçecek zamanın demokrasi adını taşıması sömürücülerin işçi ve emekçi sınıfların siyasal alanda örgütlenmelerini, seslerini duyurmalarını ve iktidar mücadelesi yapmalarını engellemeye kalkışmamasına bağlıdır.

İşte burjuvaziyle diğer gerici sınıfların «Türkiye anarşiye sürükleniyor» diye ikide birde yaygara koparmalarının altında yatan neden bu mücadeleyi geriletme isteğidir. Yâni sömürücü hâkim sınıfların isteği anayasal hak ve özgürlükleri ortadan kaldırmak, gelişen direnme hareketlerini bastırmak, işçi ve emekçi sınıfların iktidarını geciktirmektir.

YURTTAŞLAR,

Hâkim sınıfların, kısa vadedeki hedefi Üniversite özerkliği ve buradan hareketle Üniversite gençliğidir. Üniversiteyi ve gençliği hâkim sınıfların maşası haline getirecek, iktidarın karşısında susta durduracak tedbir tasarıları hazırlanmış ve açıklanmıştır. Hâkim sınıfların asıl hedefi, gelişip güçlenmekte olan işçi sınıfı hareketidir. Alınması düşünülen tedbirlerin ilk habercisi 274 sayılı sendikalar kanununda geçen yıl yapılan ve 275 sayılı grev ve toplu sözleşme kanununda yapılmak istenen değişikliklerdir. Böylece işçi sınıfının ekonomik mücadelesinin bastırılması, kazanılmış bulunan örgütlenme, toplu sözleşme ve grev haklarının yok edilmesi plânlanmaktadır. Üçüncü hedef, anayasa tarafından garanti altına alınmış bulunan söz ve düşünce hürriyetidir. Nitekim, daha şimdiden, mahkeme kararına bile ihtiyaç duymaksızın, kitap ve gazeteler toplatılmakta, insanlar 24 saatten uzun bir süre nezarethanelerde tutulmaktadır. Dördüncü hedef, Kürt halkının yıllar yılı esirgenmiş bulunan demokratik hak ve hürriyetlerinin tanınmaması, gelişmekte olan demokratik mücadelesinin bastırılmasıdır. Bir başka hedef, TRT'yi iktidarın borazanı yapacak olan tasarının kanunlaştırılmasıdır.

Durum açıktır : Burjuvazi ve diğer gerici sınıflar, gençlik hareketlerini bahane ederek, söz, yazı ve düşünce hürriyetini, anayasal direnme hakkını, serbestçe dernek, sendika ve parti kurma hakkını, üniversite özerkliğini, kısacası demokrasiyi yok etmek istek ve azmindedir.

Türkiye İşçi Partisi, şimdiye kadar olduğu gibi, bundan böyle de, bu çeşit teşebbüslerin sonuna kadar karşısında olacaktır.

YURTTAŞLAR,

Anarşizm bahane edilerek faşizm getirilmek istenmektedir. Şunu bilelim : Faşizm, anarşizmle beslenir, çünkü, çağ - dışı varlığını, ancak «anarşizmle mücadele ederek» meşrulaştırabilir. Dünyanın her yerinde böyle olmuştur. Hitler'in sokaklara dökülen zorbaları adam öldürmüşler, yangın çıkarmışlar ve bunun suçu, her ne hikmetse, «anarşist»lerin omuzlarına yıkılmıştır. Hitler, anarşizmle mücadele etmek için iktidara talip olmuş ve Almanya'ya sömürücü sınıfların silâhlı sultasını getirip oturtmuştur. Bugün Türkiye'de sömürücü sınıfların yapmak istedikleri bundan farksızdır.

Gençlik hareketleri, anayasal hak ve hürriyetlerin kısıtlanmasını gerektirecek olaylar değildir. Gençlik olayları sırasında ölen 17 kişiden hiç birisi, «gençlik hareketleri»nde ölmüştür. Bunların hepsi, üniversite dışında, sokaklarda, pa-

rasında ölen 17 kişiden hiç birisi, «gençlik hareketleri»nde ölmemiştir. Bunların hepsi, üniversite dışında, sokaklarda, pa-rayla tutulmuş ajanlar tarafından öldürülmüşlerdir. Gençlik olaylarının sona ermesinin tek şartı, olayların arkasında bulunduğ u ve olayları kışkırttığı artık iyice açığ a çıkmış bulunan iktidar ve gerici güçlerin, her türlü teşvik, tahrik ve tertipten vazgeçmesidir.

Gerçeği görelim : Gençlik olaylarının bu hale gelmesinin tek nedeni, iktidarın, almak istediği faşist tedbirlere gençlik eylemlerinin gerekçe olabilmesi için giriştiği teşvik ve tahriklerdir.

Faşizmin ardına sığınmak istediği ikinci gerekçe Kürt halkından söz etmeyi bölücülük diye göstermektir. Aslında Kürt halkının varlığını inkâr etmek, anayasa dışı baskı ve şiddet uygulamak bölücülüğ ün ta kendisidir. Devletin resmi istatistiklerinde ana dili Kürtçe olan vatandaşlarımızın sayısı milyonları bulmaktadır. Gerçekleri inkâr etmekle birlik sağlanamaz. Gerçek ve sağlam birlik ancak eşitlik, özgürlük, kardeşlik ve adalet temelleri üzerinde kurulabilir.

Y U R T T A Ş L A R ,

Demokrasi devam edecekse, bütün görüşlerin temsil edilmesi kadar, direnişlerin de olması doğaldır. İşçilerin, köylülerin, memurların, esnaf ve zanaatkârların, sömürü ve baskıya karşı mücadele haklarını tanımayan, kısıtlayan bir düzene herşey denir de, demokrasi denmez. Böyle bir düzenin adı, tek kelimeyle, faşizmdir. Faşizm, gizli olsun açık olsun. baskı ve şiddete dayanır. Buna karşı durmak, tezgâhlanan oyunun ipliğini pazara çıkarmak, bütün demokratik güçlerin boyun borcudur.

Sömürücü sınıfların iktidar etme kabiliyetini kaybetmesi ve işçi ve emekçi sınıfların da henüz iktidar edecek döneme girmemesinden doğan bugünkü buhrana anayasa dışı çözümler aramak, örneğin Millî Güvenlik Kurulunu anayasa dışı bazı yetkilerle donatmaya kalkışmak ya da koparıla koparıla alınmış demokratik hak ve hürriyetleri çiğnemeye çalışmak, çıkar yol değildir. Buhranlara köklü çözümler getirmenin tek yolu, işçi ve emekçi sınıfların iktidara gelmesi ve sosyalist Türkiye'yi kurmasıdır. **Devrimci yığın mücadelesini durdurmaya kimsenin gücü yetmeyecektir, yettiğini tarih yazmıştır.** Bunu bilelim, bellelim.

Y U R T T A Ş L A R ,

Bugün için buhranın yüzeydeki geçici bir çözümlenmesi bütün ilerici güçlerin siyaset alanında temsilini sağlayacak tedbirlerle mümkün olabilir. İşçileri ve emekçileri siyasal mücadelenin büsbütün dışına itme heveslerine karşı çıkalım.

İşçiler, köylüler, aydınlar, gençler, esnaf ve zanaatkârlar,

Demokrasinin boğazlanmasına anayasal haklarımızın yokedilmesine göz yummayalım. Sömürücü sınıfların devrimci yığın hareketlerini bastırmak için geliştirdikleri faşizmi yerle bir edelim. Bu haklar devrimci yığın mücadelesinin gelişmesi için zorunludur. Bunu böylece bilelim ve faşizme karşı saflarımızı sıkılaştıralım.

T Ü R K İ Y E İ Ş Ç İ P A R T İ S İ